

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 14 lutego 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Maciej Berek
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Przemysław Szelerski (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Teresa Warszawska
Protokolant:		Bartosz Głuszko

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2013 r. odwołania wniesionego przez Obwinionego (...) - zatrudnionego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych w Urzędzie Gminy w (...), pełniącego funkcję sekretarza komisji przetargowej - od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu z 25 września 2012 r., sygn. akt: ZDB-4100-14/2012, w zakresie w którym uznano Obwinionego (...) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust.4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, polegającego na zaniechaniu złożenia najpóźniej do dnia 13 sierpnia 2009 r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na wykonanie boisk sportowych w ramach kompleksu „ Moje boisko- Orlik 2012” oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania, co naruszyło dyspozycję art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010r. Nr 113, poz.759 z późn. zm.), oraz odstąpiono od wymierzenia Obwinionemu kary i obciążono kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł.

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uchyla orzeczenie w zakresie pkt IV.1. – IV.3. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję Orzekającą w Sprawach

o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

UZASADNIENIE

Regionalna Komisja Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu (dalej zwana RKO) orzeczeniem z dnia 25 września 2012 r., znak ZDB-4100-14/2012 postanowiła uznać grupę obwinionych, a wśród nich obwinionego (...), odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 4 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie finansów publicznych (dalej zwaną ustawą). Naruszenie polegało na zaniechaniu złożenia, najpóźniej do dnia 13 sierpnia 2009 r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na wykonanie boisk sportowych w ramach kompleksu „Moje boisko – Orlik 2012”, oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania, co narusza dyspozycję art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. W wydanym w dniu 25 września 2012 r. orzeczeniu odstąpiono od wymierzenia kary obwinionemu obciążając go obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania w kwocie 291,71 zł.

Skład Orzekający RKO, rozpoznając sprawę, ustalił niesporny stan faktyczny – istotne dla niniejszej sprawy ustalenia Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej zwana GKO) przyjmuje jako własne.

Zaznaczyć jedynie należy, że Wójt Gminy (...), zarządzeniem nr 180/2009 z dnia 20 kwietnia 2009 r. powołała komisję przetargową do przeprowadzenia postępowania na realizację zamówienia publicznego pn. „Moje boisko – Orlik 2012”. Obwiniony (...) pełnił funkcję sekretarza komisji. Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pn. „Moje boisko – Orlik 2012” w trybie przetargu nieograniczonego sygn. sprawy SG-IV-341-3-2009 zostało wszczęte dnia 28 kwietnia 2009 r. Termin składania ofert określono na dzień 22 maja 2009 r. Z wybranym wykonawcą dnia 13 sierpnia 2009 r. Gmina (...) zawarła umowę nr SG-IV-341-3-2009 na wykonanie boisk sportowych w ramach kompleksu „Moje boisko – Orlik 2012” z terminem realizacji do dnia 30 września 2009 r. (...) złożył oświadczenie wymagane przepisem art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych z datą 30 września 2009 r.

W ocenie Składu Orzekającego Komisji I Instancji, wypełnieniem obowiązku określonego art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych byłoby złożenie stosownych oświadczeń przez obwinionego najpóźniej do dnia 13 sierpnia 2009 r., tj. do dnia podpisania umowy.

RKO odniosła się do dokonanych w sprawie ustaleń, iż wymagane przepisami prawa oświadczenia zostały złożone przez uczestników postępowania przetargowego po stronie zamawiającego, w tym przez obwinionego, w dniu 30 września 2009 r. Obwinieni nie złożyli zatem oświadczenia, o którym mowa w art. 17 ust 2 ustawy Prawo zamówień publicznych w terminie, a wyjaśnienia złożone na rozprawie przez obwinionego (...) o błędzie nie dały podstaw do uwolnienia ich od odpowiedzialności. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy,

naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezłożenie przez członka komisji przetargowej lub inną osobę wykonującą czynności po stronie zamawiającego oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania. RKO uznała, że odpowiedzialność obwinionych w świetle art. 19 ust. 1 i 2 ustawy jest bezsporna.

Odwołanie na korzyść obwinionego zostało wniesione przez (...) pismem z dnia 13 listopada 2012 r. Środkiem odwoławczym obwiniony zaskarża orzeczenie RKO z dnia 25 września 2012 r. w części, w której stwierdzono jego winę za naruszenie dyscypliny finansów publicznych na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca się: błędne ustalenie stanu faktycznego oraz błędną analizę i interpretację zebranych dowodów i złożonych oświadczeń w sprawie, czym naruszono art. 80 ust. 1 i art. 89 ust. 1 ww. ustawy oraz błędną wykładnię art. 17 ust. 4 ww. ustawy. Odwołujący wnioskuje o uchylenie orzeczenia w ww. części.

W uzasadnieniu środka zaskarżenia obwiniony podnosił, iż wszystkie wymagane przepisami oświadczenia członków Komisji Przetargowej zostały złożone przed dniem 13 sierpnia 2009 r. Nastąpiła natomiast oczywista omyłka pisarska, za którą ponosi on wyłączną odpowiedzialność. Omyłka polega na wpisaniu do formularzy ZP-11 (druki oświadczeń członków Komisji Przetargowej) daty 30 września 2009 r. – co faktycznie nie odpowiadało momentowi ich podpisania. Regionalna Komisja Orzekająca uznała jedynie ogólnikowo, że nie przychyliła się do uznania tych wyjaśnień za prawdziwe, nieuzasadniając na czym opiera swoje zdanie, czym – jak twierdzi obwiniony – utrudnia w istocie szansę ustosunkowania się do treści orzeczenia.

Obwiniony nie zgodził się z twierdzeniami zawartymi w uzasadnieniu orzeczenia RKO, i dowodzi, iż jako członek komisji przetargowej wykonywał jedynie czynności kancelaryjne, a nie czynności w postępowaniu w znaczeniu art. 2 pkt 7a ustawy Prawo zamówień publicznych. Na poparcie swoich twierdzeń powołuje się w odwołaniu na artykuły zawarte w czasopismach specjalnych i orzecznictwo GKO.

Jak wywodzi Obwiniony, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, należy zauważyć, że RKO dokonała błędnej interpretacji art. 17 ust. 4 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, sankcji podlega niezłożenie oświadczenia, nie zaś złożenie oświadczenia po bliżej nieokreślonym terminie.

W toku rozprawy przed GKO, Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wskazał, że widzi podstawy do uchylenia orzeczenia I Instancji z uwagi na brak dostatecznego zbadania sprawy i uzasadnienia orzeczenia. W zaprezentowanym stanowisku oskarżyciel przeanalizował zakres przepisów art. 17 ust. 4 ustawy i art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Rozprawa została przeprowadzona pod nieobecność obwinionego.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zebranego materiału dowodowego ujętego w aktach sprawy, GKO postanowiła uchylić orzeczenie w zaskarżonej części i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

GKO doszła do wniosku, że orzeczenie RKO z dnia 25 września 2012 r., znak ZDB-4100-14/2012 wymaga weryfikacji.

Po pierwsze, GKO dostrzega, że orzeczenie RKO, w zakresie zaskarżonym przez obwinionego nie może się ostać, ponieważ lakoniczne uzasadnienie orzeczenia uniemożliwiło obwinionemu możliwość ustosunkowania się do ustaleń RKO co do wskazania faktów, które skład orzekający uznał za udowodnione lub nieudowodnione. Wada uzasadnienia w praktyce polega na tym, że niedostatecznie szczegółowo wskazuje ono dlaczego nie uznano dowodów przeciwnych do tych, które przesądziły o odpowiedzialności obwinionego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Natomiast GKO została pozbawiona możliwości skontrolowania faktów i okoliczności, które skład orzekający uwzględnił wydając rozstrzygnięcie.

GKO, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania, kierowała się zasadą gwarantującą obwinionemu prawo do obrony w postępowaniu dwuinstancyjnym. Argumenty za i przeciw powinny zostać zbadane przez komisję I instancji, aby następnie mogły być poddane weryfikacji w toku instancji.

Po wtóre, badając ponownie zarzut naruszenia dyscypliny finansów publicznych RKO jest zobowiązana przeprowadzić pogłębioną i wszechstronną analizę stanu faktycznego i prawnego wszystkimi dostępnymi środkami dowodowymi, poczynając od dowodów z dokumentów poprzez dowody z zeznań świadków, nie pomijając, jeśli okaże się to niezbędne, dowodów z opinii organów lub instytucji, o których mowa w art. 86 ustawy.

RKO, ponownie rozpoznając sprawę, zobowiązana jest do zweryfikowania przypisanego obwinionemu naruszenia, badając ciąg wydarzeń zachodzących w czasie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Należy także zwrócić uwagę na regulacje wewnętrzne obowiązującego u zamawiającego, które pośrednio określają moment składania oświadczeń, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Nie bez znaczenia dla sprawy jest również konieczność ustalenia prawnego i faktycznego charakteru komisji przetargowej oraz charakteru czynności wykonywanych w postępowaniu o udzielenie zamówienia. GKO wskazuje, że komisja orzekająca winna dodatkowo przeanalizować zakres przepisów art. 17 ust. 4 ustawy i art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych pod kątem tego, czy obwiniony zobowiązany był do złożenia oświadczenia już tylko z uwagi na fakt powołania go w skład komisji przetargowej, czy też był osobą wykonującą czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego po stronie zamawiającego.

GKO, rozpoznając niniejszą sprawę, dostrzegła złożony i wzajemnie się wykluczający obraz faktów i ich interpretacji. Zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy, GKO rozpoznaje odwołanie na podstawie materiału dowodowego zebranego przez komisję orzekającą oraz dokumentów dołączonych do odwołania. Tylko w wyjątkowych przypadkach możliwe jest przeprowadzenie postępowania dowodowego (art. 145 ust. 2 ustawy). GKO uznała, że jest zobligowana przekazać sprawę do I Instancji, która przede wszystkim ma przeprowadzić dodatkowe dowody na okoliczność daty faktycznego złożenia przez obwinionego oświadczenia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Efekt tych czynności powinien znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu orzeczenia.

Skład orzekający GKO przypomina, że w przypadku, gdy wyjaśnienie okoliczności faktycznych sprawy w zakresie naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie doprowadzi do usunięcia wszelkich wątpliwości, to w wydanym rozstrzygnięciu należy uwzględnić dyrektywę zawartą w art. 76 ust. 3 ustawy i zasadę domniemania niewinności. Należy bowiem pamiętać, że niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.